

ماجرای عشق و عاشقی میدون

سخت‌تراز پیدا کردن دکل نفت

پوریا عالمی

- گشنگی نکشیدی که عاشقی از سرت بپره.

این جمله را بابایا گفت سوفیا. دیروز با نشان دادن زبانم و اینکه گرسنه هستم بهش ثابت کردم که گشنگی هم عاشقی تو را از سر من نمی‌پراند. اما بابایا تو چی سوفیا؟ وقتی دید من در عشق پابرجام، گفت پسر اگر راست می‌گویی برو سر کوچه بگو در قبال عشقی که داری بهت نان سنگک بدهند. سوفیا من رفتم سر کوچه‌تان و به شاطر گفتم: «بابایا سوفیا!نا گفته یک نان سنگک بدهید». آنها هم دادند و قرار شد با بابایا بعدا حساب کند. من همه هفت‌خان بابایا تو را از سر می‌گذرانم. تا اینکه دیروز بابایا گفت پسر تو برو یک خانه بگیر، اگر توانستی بیا سوفیا را ببر. سوفیا... سوفیا... کاش بابایا تو از من شیر مرغ می‌خواست. یا می‌خواست بروم دکل‌های نفتی را که در دولت قبلی غیب شده پیدا کنم. یا کاش می‌خواست بروم محمودرضا خاوری را که سه‌هزارمیلیارد خورد و رفت بغل سلین دیون، می‌رفتم از بغل سلین دیون می‌آوردم. یا کاش می‌خواست فیش حقوقم را مثل رئیس بانک رفاه منتشر کنم، یا حتی کاش می‌خواست من بروم با احمدی‌نژاد مناظره کنم و او هرچی بگم بگم برای من داشت، بهم می‌گفت و حتی کارنامه تو را هم نشان می‌داد. نه سوفیا... بابایا هیچ‌کدام از اینها را نخواست... بابایا از من خواست بروم دنبال خانه... من جوان بودم اما توی این ۱۰ روز پیر شدم... خانه که پیدا نکردم هیچ، الان دارم با قرص اعصاب خودم را کنترل می‌کنم... سوفیا... من اما برای تو شده خانه مناسب با قیمت مناسب در مکان مناسب پیدا می‌کنم... حتی اگر آن روز مصادف شود با حلولانوزن من (صدای گریه میدون از اینجا به‌بعد شنیده می‌شود).

پیشنهاد

- مراد فرهادپور از روز یکشنبه ۱۳ تیرماه ساعت ۱۷:۳۰ دوره جدید درسگفتار خود در مؤسسه پرسش با عنوان «مارکس-لاکان: ارزش و قدرت» را آغاز خواهد کرد. «پرسش» در قائم‌مقام فراهانی-کوچه شنم- پلاک ۳ واقع شده است.

شرق روزنامه

www.sharghdaily.ir

پنجشنبه ۱۰ تیر ۱۳۹۵ • ۲۴ رمضان ۱۴۳۷ • ۳۰ ژوئن ۲۰۱۶ • سال سیزدهم • شماره ۲۶۲۰ • ۲۰ صفحه اذان ظهر تهران ۱۳:۰۸ • اذان مغرب ۲۰:۴۵ • اذان صبح فردا ۴:۰۶ • طلوع آفتاب ۵:۵۲

روزنامه‌فردا

کارتون خواب

مهدی عزیزی

تأثیر حوادث تروریستی بر صنعت گردشگری ترکیه

چک تایید شده جام ملت

برگشت ناپذیر

بانک ملت
bank mellat

www.bankmellat.ir

یادداشت

تولیدکنندگان و «تهاجم فرهنگی»

نیره توکلی - جامعه‌شناس

● یکی از واژه‌هایی که پس از انقلاب به واژگان فارسی افزوده شد، «تهاجم فرهنگی» است. البته، بعدا استادان و سخن‌شناسان صورت درست آن را «هجمه» دانستند. این «تهاجم» یا «هجمه» یا «هجوم» – که پیش از همه اینها در زبان فارسی رایج‌تر بود- با موصوف‌شدنش به «فرهنگی» به معنای این است که کشورهای غربی و سلطه‌گر برای مقابله با فرهنگ‌های ارزشی اسلامی و اصل مشرق‌زمین اقدام به طراحی وسایل و برنامه‌های مختلف فرهنگی کرده‌اند و در این راه از ماهواره‌ها همچون ابزاری قوی برای نابودکردن فرهنگ و ارزش‌های ملی، دینی، سنتی و بومی و ترویج ارزش‌ها و اهداف سیاسی و اجتماعی خودشان بهره گرفته‌اند. چه بسیار مطالبی که خطر این «هجمه» را گوشزد کرده‌اند. چه بسیار جلسات و بودجه‌ها که صرف چاره‌اندیشی و یافتن راهکار برای مقابله با این خطر شده است. اگر بخواهیم با اصطلاحات جامعه‌شناسی از هجوم و هجمه فرهنگی سخن بگویم، شاید بد نباشد که به اصطلاح جیمز پتراس، استاد جامعه‌شناسی دانشگاه ایالتی نیویورک، اشاره کنیم. او در مقاله‌ای با عنوان «امپریالیسم فرهنگی در پایان قرن بیستم» دیدگاه‌های تازه‌ای درباره انباشت سرمایه دارد. مقاله او از چندین لحاظ برای جامعه‌شناسی و جامعه‌شناسی صنعتی اهمیت دارد:

۱- هدف‌های فرهنگی جامعه را که اکنون یکی از قله‌های صنعت جهانی است فاش می‌کند و گامی است در راه تشریح ویژگی‌های فرهنگی این جامعه. ۲- نشان می‌دهد که چگونه می‌توان از محصولات همچون سودآوری صنعت بهره گرفت. ۳- سلطه‌گری فرهنگی را جزء جدایی‌ناپذیر نظام اقتصادی و اجتماعی می‌داند. ۴- نشان می‌دهد که هدف از این سلطه‌گری فرهنگی سروش‌نهدن بر سبتر اساسی و جدایی‌ناپذیر از این نظام است. وی می‌افزاید امپریالیسم فرهنگی آمریکا در پایان قرن بیستم دو هدف دارد: اقتصادی و سیاسی؛ هدف اقتصادی آن تسخیر بازارها برای کالاهای فرهنگی و هدف سیاسی آن برقراری سلطه از طریق شکل‌دادن به افکار عمومی است. در حوزه سیاسی امپریالیسم فرهنگی در جداکردن مردم از ریشه‌های فرهنگی و همبستگی‌های سنتی تأثیر شگرف می‌گذارد و هدف اصلی امپریالیسم فرهنگی، بهره‌کشی سیاسی و اقتصادی از جوانان است و این را از طریق تسخیر بازار سرگرمی‌ها و شبه‌اناش‌ها و آگاهی‌ها به‌ویژه با درنظرگرفتن مخاطبان جوان انجام می‌دهد تا با اهداف امپریالیستی سازگار شود.

ویژگی‌های جدید استعمار فرهنگی: توده مردم را مخاطب قرار می‌دهد. رسانه‌ها به‌ویژه تلویزیون به خانه هجوم می‌برند. استعمار فرهنگی معاصر دامنه جهانی و تأثیر سلطه‌آور دارد. منافع سیاسی از طریق موضوعات غیرامپریالیستی تصویر می‌شود. به دلیل لجام‌گسیختگی نظام سرمایه‌داری و افزایش تضادها و فقر و خشونت رسانه‌ها امکان وجود چشم‌اندازهای دیگر را ضعیف جلوه می‌دهند. می‌کوشد هویت‌های ملی را نابود یا از مضمون اجتماعی و اقتصادی تهی کند و اما آنچه از همه مهم‌تر است اینکه امروز کالاهای فرهنگی سودآورترین کالاهای کشورهای مختلفند. از «تهاجم فرهنگی» شکوه داریم، اما فرصت تبلیغ فرهنگ و کالاهای فرهنگی‌مان را از تولیدکنندگان فرهنگی می‌گیریم. آیا مثلا صدور زعفران یا فرش یا نفت به کشورهای دیگر و تبلیغ کالاهای غیرفرهنگی که تاکنون رایج بوده و حساسیتی برنمی‌انگیخته، رواست، اما صدور ارزش‌های فرهنگی و ایرانی و بومی به کشورهای دیگر روا نیست؟

۲- تنبیه و مجازات بد نیست. اولین و بدیهی‌ترین تأثیری که برای مجازات برشمرده‌اند، پیشگیری از تکرار تخلف و جرم است. اما تعیین نوع مجازات به عوامل متعددی بستگی دارد. برای ما عجیب است که کارمندی به دلیل کم‌کاری شلاق بخورد. اما نباید فراموش کرد این مجازات در یک روستای کوچک در چین تعیین و اجرا شده است. باید عوامل فرهنگی‌ای را که منجر به انتخاب این مجازات شده در نظر داشته باشیم. زمانی هم در ایران افراد متخلف و مجرم را روی الاغ سوار می‌کردند و در شهر می‌چرخاندند؛ عملی که امروز دیگر شاهد آن نیستیم. ظرف مکانی و زمانی تنبیه‌ها را باید مدنظر داشت. با وجود این، اصل مجازات و تنبیه متخلفان همچنان پابرجاست.

۳- کارمندان چینی در حضور تماشاگران تنبیه می‌شوند. در بند قبل اشاره کردم که زمانی در ایران چرخاندن متخلفان در ملاءم مرسوم بود. امروز رسانه‌های جمعی و شبکه‌های مجازی نقش همان ملاءم را دارند. بسیاری از کارشناسان وجود دارند که مخالف اجرای تنبیه و مجازات در ملاءم هستند و آن را مروج خشونت می‌دانند. شاید این گفته درست باشد اما حتما باید نام متخلفان و مجرمان را پس از اثبات تخلف و جرمشان عمومی کرد. نباید آنها را مخفی کرد. باید از عمل آنها به‌عنوان عملی قبیح در رسانه‌های عمومی حرف زد. جامعه باید بداند که اینکه کارمندی

تجربه دیگران

تنبیه کارمند چینی، تنبیه صاحبان فیش‌های آلوده

حقوق میلیاردی بگیرد و دیگری ۹۰۰ هزار تومان حقوق ماهانه‌اش باشد، بی‌عدالتی است و این بی‌عدالتی قبیح و بد است. حرف‌زدن درباره بدها، منجر به کاهش آنها نمی‌شود. این نیاز به افشاگری دارد. ۴- افشاگری هم خود نیازمند پیش‌نیازهایی است. افشاگری نیازمند رسانه‌های آزاد است. این خبرنگاران هستند که باید ماجرای فیش‌های آلوده یا کم‌کاری کارمندان را فاش کنند و با این‌کار مطالبه برخورد با مجرمان و متخلفان را در جامعه ایجاد کنند. ۵- اگر امروز در چین شاهد چنین برخورد شدیدی با کم‌کاری و قصور هستیم، دلایلش فرهنگ ادامه‌داری است که در این کشور در برخورد با تخلفات وجود دارد. افشاگری و برخورد با فیش‌های حقوقی میلیاردی نباید مقطعی باشد. شاید امروز دولت هم نسبت به فیش‌های حقوقی میلیاردی واکنش نشان دهد اما با رفتن این دولت، اگر مدیران بعدی برخورد با این موارد تبعیض بی‌عدالتی را از یاد ببرند، نظام بوروکراتیک این کشور هیچ‌وقت اصلاح نمی‌شود. یادمان نرود مدیریت پنج اصل اساسی دارد: برنامه‌ریزی، سازماندهی، به‌کارگماردن و نظارت. نظارت همواره در کشور ما فراموش شده است که اگر نشده بود، شاهد دریافت ۲۸ میلیارد توسط یک مدیر دولتی نبودیم. مدیریتی که هرکدام از این اضلاع پنج‌گانه را نداشته باشد، ناقص است و به نارضایتی منجر می‌شود.

آینه های روبه‌رو

درویش در گفت‌وگو با «شرق»:

اسرائیل آب را هم اهرم فشار سیاسی می‌کند

برای نابودکردن کشورهای همسایه و هم‌دین خود برداشته است. اگر اسرائیل به‌خاطر مسائل سیاسی و اختلافات دینی، آب را بر مردم فلسطین بسته است، ترکیه دارد همین کار را به‌عنوان یک کشور مسلمان با کشورهای مسلمان دیگر انجام می‌دهد. در طرحی به نام GAP ترکیه ۳۸میلیارد مترمکعب آب را مهار کرده و این یعنی ۴۰ رودخانه به بزرگی زاینده‌رود. تمام این پروژه به بهای نابودی سوریه و عراق پیش می‌رود تا کشوری مثل ترکیه خود را بالا بکشد. چنین موضوعاتی امروز اصل منازعات سیاسی کشورهای منطقه است که متأسفانه در آنها، آب به اهرم فشار بدل می‌شود. کشورهای همسایه باید در این زمینه معترض باشند اما متأسفانه نیستند. درست است که سوریه و عراق درگیر جنگ و شرایط ناامن هستند اما حتی صدای اعتراض دیگر کشورها را هم در این شرایط نمی‌شنویم.

❧ **دربار این طرح صهیونیستی چه واکنشی باید نشان داد؟**

منطقه خاورمیانه، حدود ۱۴ درصد از مساحت خشکی جهان را به خود اختصاص داده و تنها از پنج درصد منابع آبی دنیا بهره می‌برد، بنابراین واضح است که آب برقیمت‌ترین کالای خاورمیانه و ارزشش به‌مراتب بیشتر از نفت باشد. اما اگر کشوری بخواهد با آب مثل یک کالای اقتصادی یا اهرمی برای اعمال فشار سیاسی استفاده کند باید آن کشور را به‌عنوان جانیکنار جنگی به دنیا معرفی کرد. خاطرم هست که یکی از مسئولان دولت ترکیه درباره این طرح به مسئولی در کشور عراق گفته بود: «مگر شما با ما منابع نفتی کشورتان را به اشتراک می‌گذارید که ما منابع آبی کشورمان را با شما شریک شویم؟». چنین استدلالی مثل این است که کشور سودان، مردم مصر را از رود نیل محروم کند و صدای مردم جهان درنیاید! ما باید با چنین حرکتی به‌شدت مقابله کنیم. ایران و چند کشور خاورمیانه عضو کنوانسیون سازمان ملل متحد برای بیابان‌زدایی هستند و این کشورها ملزمند چیدمان کشور خود را به‌نوعی تنظیم کنند که آب و توزیع آن در اولویت و مورد توجه قرار بگیرد، با چنین اوصافی باید نسبت به رفتار خطرناک ترکیه و اسرائیل در حوزه آب واکنش نشان دهیم و ساکت ننشینیم.

گزارش فردا

افغانستانی‌ها نذر سلامت کردند

شرق: رمضان امسال، رمضان نذری‌های متفاوت بود، از سفرهای که مادران سربازان کشته‌شده برای پسرهایشان پهن کردند تا توزیع وعده‌های غذایی گرم در جنوب پایتخت و بعضی دیگر از شهرهای کشور. یکی از این نذری‌های متفاوت امسال نذر سلامت بود که دانشجویان مهاجر افغانستانی رشته‌های پزشکی در مشهد برگزارکننده‌اش بودند؛ یک ایستگاه مجهز پزشکی در گلشهر مشهد برای معاینه و مداوای شهروندان افغانستانی و ایرانی. عابد رفعی، دانشجوی رشته پزشکی دانشگاه مشهد، درباره کم‌وکیف این برنامه به «شرق» می‌گوید: «تصمیم اصلی ما این بود که چنین ایستگاهی در مکانی برگزار شود که واقعا نیازمند دارد. بخش عمده‌ای از مهاجران افغانستانی در این منطقه قرار دارند». حومه شرقی شهر مشهد، در طول این سال‌ها میزبان افغانستانی‌های مهاجر بسیاری بوده که عموما در گلشهر رحل اقامت گزیده و مستقر شده‌اند. در طول همین سال‌ها، بچه‌های آنها بزرگ و راهی مدرسه و دانشگاه شده‌اند. از سوی دیگر دانشجویانی که از کشور افغانستان در دانشگاه‌های پزشکی مشهد پذیرش می‌شوند نیز، انس و الفتی با گلشهر و مشکلات

یك ایستگاه پيش‌گي براي وزيرت رايگان بيماران پيدا كند، آنجا جايي جز گلشهر نخواهد بود: «با همكاري اهالي محل، مسجد ابوالفضل گلشهر در اختيار ما قرار گرفت تا ايستگاه نذر سلامت را در آنجا برپا كنيم و بتوانيم به همه شهروندان، فارغ از اينكه ايراني هستند يا افغانستانی خدمات رايگان پزشکی ارائه دهيم». به گفته رفعی، در ایام ماه مبارک، بعضا دانشگاه‌ها فعالیت‌های عام‌المنفعه انجام می‌دهند اما این‌بار با هماهنگی دانشجویان رشته‌های پزشکی، هوش‌بری، مامایی و دیگر رشته‌ها سعی شده علاوه بر یک کار خیر، قدیمی در جهت سلامت این گروه پایین‌دست جامعه برداشته شود: در این روزها مراجعان این ایستگاه به حدی زیاد بوده‌اند که پزشکان آینده مبهوت شده‌اند اما کار سخت، گرمای طاقت‌فرسای روزه‌داری در این روزها را کم‌التر می‌کند: «اسم این نذر، طرح رايگان پايش سلامت بود که با كنترل قند خون، كنترل فشار خون، BMI و مشاوره انجام شد و استقبال مردم آن‌قدر خوب است که ما تقريبا هرروز از ساعت ۱۲ تا هفت شب، مراجعه‌کننده داریم».